

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

จากการตรวจหาความชุกของโรคแท้งติดต่อในแพะ ทั้งหมดจำนวน 487 ตัวอย่าง จากทั้งหมด 18 ฟาร์ม ตรวจพบความชุกทั้งหมด 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 2.05 (10/487) ดังภาพที่ 4.1 และคิดเป็นรายฟาร์ม พบความชุกทั้งหมด 6 ฟาร์ม จากทั้งหมด 18 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 33.33 (6/18) ดังตารางที่ 4.1 , 4.2 ส่วนปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคแท้งติดต่อในแพะ ทั้งหมด 5 ปัจจัย พบมากที่สุด คือ ประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 3.26 รองลงมาเป็นขนาดฟาร์มที่น้อยกว่า 50 ตัว คิดเป็นร้อยละ 2.40 การนำแพะตัวใหม่เข้ามาเลี้ยงร่วมฝูง คิดเป็นร้อยละ 2.16 การใช้ยาฆ่าเชื้อโรคภายในฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 2.13 ไม่มีการเลี้ยงร่วมกับสัตว์ชนิดอื่น คิดเป็นร้อยละ 2.11 ขนาดฟาร์มมากกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัว คิดเป็นร้อยละ 1.69 และที่ก่อให้เกิดโรคน้อยที่สุดคือ ไม่มีประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 1.32 ดังตารางที่ 4.3 และ แผนภาพที่ 4.2

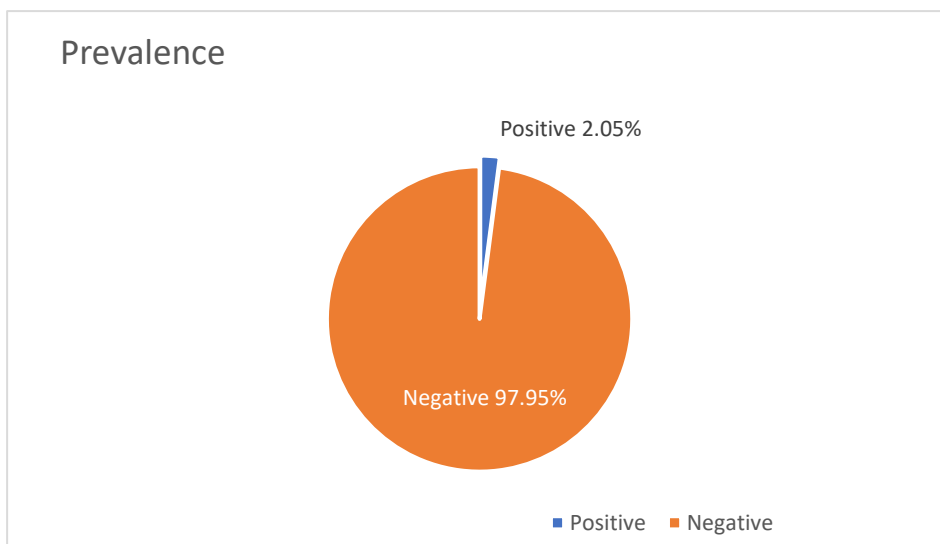
4.1 ความชุกของโรคแท้งติดต่อในแพะผลบวกและผลลบ พื้นที่อำเภอเมืองนครราชสีมา

ผลการทดสอบทางซีรัมวิทยาเพื่อตรวจหาแอนติบอดีต่อเชื้อ *Brucella melitensis* ในแพะ ด้วยวิธี RBT เพื่อการคัดกรอง บริเวณอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือน ธันวาคม - กุมภาพันธ์ ตัวอย่างแพะรวมทั้งหมด 487 ตัวอย่าง จาก 18 ฟาร์ม พบว่าความชุกของโรคแท้งติดต่อแสดงผลบวก (Positive) คิดเป็นร้อยละ 2.05 และความชุกที่ไม่เป็นโรคแท้งติดต่อแสดงผลลบ (Negative) คิดเป็นร้อยละ 97.95 ดังภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงความชุกของโรคแท้งติดต่อ เชื้อ *Brucella melitensis* ในอำเภอเมืองนครราชสีมา

	Samples (N)	Positive (N)	Negative (N)	Seroprevalence (%)
Individual	487	10	477	2.05
Herd	18	6	12	33.33

ภาพที่ 4.1 แสดงค่าความชุกของโรคแท้งติดต่อในแพะ ที่ให้ผลเป็นบวกและผลเป็นลบ พื้นที่อำเภอเมืองนครราชสีมา

4.2 ความชุกของโรคแท้งติดต่อเชื้อ *Brucella melitensis* รายฟาร์มในอำเภอเมืองนครราชสีมา

ความชุกรายตัวที่พบในแพะ จำนวน 18 ฟาร์ม ในอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าตัวอย่างซีรัมจากฟาร์ม I พบความชุกคิดเป็นร้อยละ 11.76 (2/17) ฟาร์ม K พบความชุกคิดเป็นร้อยละ 4.76 (3/63) ฟาร์ม M พบความชุกคิดเป็นร้อยละ 4.35 (2/46) ฟาร์ม N พบความชุกคิดเป็นร้อยละ 3.70 (1/27) ฟาร์ม R พบความชุกคิดเป็นร้อยละ 2.33 (1/43) และฟาร์ม G พบความชุกคิดเป็นร้อยละ 1.96 (1/51) ส่วนฟาร์มอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวในข้างต้นไม่พบตัวอย่างซีรัมที่ให้ผลบวกต่อโรคแท้งติดต่อ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 แสดงความชุกของโรคแท้งติดต่อเชื้อ *Brucella melitensis* รายฟาร์มในอำเภอเมืองนครราชสีมา

Farm		Samples (N)	Positive (N)	Negative (N)	Seroprevalence (%)
นายปรเมษฐ์ เดชขุนทด	Farm A	10	0	10	0
นายสำออง เสมาทอง	Farm B	14	0	14	0
นายราชศักดิ์ หม่อมะเร็ง	Farm C	6	0	6	0
นายวิทวัส เสนพลกรัง	Farm D	24	0	24	0
นายเกียรติศักดิ์ กองโคกสูง	Farm E	70	0	70	0
นายเศรษฐศิษฐ์ สีหาบุตร	Farm F	6	0	6	0
นายช้อย แทนกระโทก	Farm G	51	1	50	1.96
นายสำเนียง กิ่งโพธิ์	Farm H	24	0	24	0
นายบุญปลูก บุญโพธิ์	Farm I	17	2	15	11.76
นางสาวณัฐนิดา เภาเกาะ	Farm J	11	0	11	0
นายภาคภูมิ ผาสร่น้อย	Farm K	63	3	60	4.76
นายมาตร ไชโพธิ์	Farm L	53	0	53	0
นายจำรุณ จองโพธิ์	Farm M	46	2	44	4.35
นายสมศักดิ์ สนใหม่	Farm N	27	1	26	3.70
นายจักรพันธ์ วิริยนะวัตร	Farm O	5	0	5	0
นายสุรกิจ ฉายดำรงค์	Farm P	2	0	2	0
นางทองโรม กรรไลย์	Farm Q	43	1	42	2.33
นายฉัตร สังขารีย์	Farm R	15	0	15	0

4.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดโรคแท้งติดต่อของเชื้อ *Brucella melitensis* ทางสถิติไคสแควร์

ปัจจัยที่มีผลทำให้เกิดโรค ได้แก่ ปัจจัยที่มีประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม พบว่ามีปัจจัยสูงที่สุดถึงร้อยละ 3.26 (6/184) รองลงมาอันดับที่สองคือ ปัจจัยของขนาดฟาร์มที่น้อยกว่า 50 ตัว พบปัจจัยร้อยละ 2.40 (6/250) อันดับที่สามคือ ปัจจัยที่มีการนำแพะตัวใหม่เข้ามาเลี้ยงร่วมฝูง พบปัจจัยร้อยละ 2.16 (10/463) อันดับที่สุดคือ ปัจจัยที่มีการใช้ยาฆ่าเชื้อโรคภายในฟาร์ม พบปัจจัยร้อยละ 2.13 (10/469) อันดับสุดท้ายคือ ปัจจัยที่ไม่มีการเลี้ยงร่วมกับสัตว์ชนิดอื่น พบปัจจัยร้อยละ 2.11

(10/473) อันดับที่หกคือ ปัจจัยที่ขนาดฟาร์มมากกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัว พบปัจจัยร้อยละ 1.69 (4/237) และน้อยที่สุดคือ ปัจจัยที่ไม่มีประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม พบปัจจัยร้อยละ 1.32 (4/303) พบว่าประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม มีแนวโน้มสูงกว่าปัจจัยอื่น ๆ

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ปัจจัยของโรคแห่งติดต่อแต่ละปัจจัย โดยการทดสอบสำหรับความเป็นอิสระ (Test for Independence) ด้วยการใช้แบบทดสอบไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดโรคแห่งติดต่อเป็นอิสระต่อกัน (ไม่สัมพันธ์กัน)

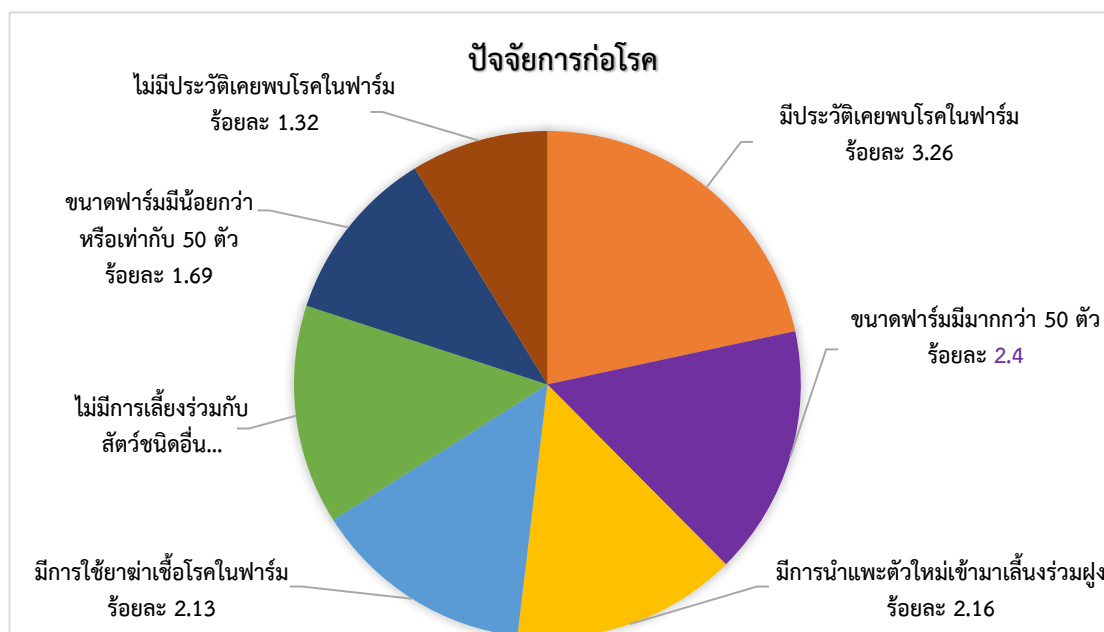
H_1 : ปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดโรคแห่งติดต่อไม่เป็นอิสระต่อกัน (สัมพันธ์กัน)

ปรากฏว่าไม่พบปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการตรวจผลบวกทางซีรัมวิทยาต่อโรคแห่งติดต่อ เนื่องจาก χ^2_{cal} ยอมรับ H_0 และค่า P-Value มีค่ามากกว่า 0.05 ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดโรคแห่งติดต่อของเชื้อ *Brucella melitensis* ทางสถิติไคสแควร์

ปัจจัย		Positive	Negative	รวม	χ^2	P-Value	Seroprevalence (%)
ขนาดฟาร์ม	≥ 50 ตัว	4	233	237	0.307	0.376	1.69
	< 50 ตัว	6	244	250			2.40
	รวม	10	477	487			2.05
ประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม	มี	6	178	184	2.144	0.095	3.26
	ไม่มี	4	299	303			1.32
	รวม	10	477	487			2.05
การนำแพะตัวใหม่เข้ามาเลี้ยงร่วมฝูง	มี	10	453	463	0.529	0.500	2.16
	ไม่มี	0	24	24			0
	รวม	10	477	487			2.05
เลี้ยงร่วมกับสัตว์ชนิดอื่น	มี	0	14	14	0.302	0.500	0
	ไม่มี	10	463	473			2.11
	รวม	10	477	487			2.05
การใชยาม้าเชื้อโรคภายในฟาร์ม	มี	10	459	469	0.392	0.500	2.13
	ไม่มี	0	18	18			0
	รวม	10	477	487			2.05

ภาพที่ 4.2 แสดงผลปัจจัยเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคแท้งติดต่อในแพะ

โดยผลของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคพบว่ามี 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่มีประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม พบว่ามีปัจจัยสูงที่สุดถึงร้อยละ 3.26 (6/184) รองลงมาอันดับที่สองคือ ปัจจัยของขนาดฟาร์มที่น้อยกว่า 50 ตัว พบปัจจัยร้อยละ 2.40 (6/250) อันดับที่สามคือ ปัจจัยที่มีการนำแพะตัวใหม่เข้ามาเลี้ยงร่วมฝูง พบปัจจัยร้อยละ 2.16 (10/463) อันดับที่สุดคือ ปัจจัยที่มีการใช้ยาฆ่าเชื้อโรคภายในฟาร์ม พบปัจจัยร้อยละ 2.13 (10/469) อันดับที่ห้าคือ ปัจจัยที่ไม่มีการเลี้ยงร่วมกับสัตว์ชนิดอื่น พบปัจจัยร้อยละ 2.11 (10/473) อันดับที่หกคือ ปัจจัยที่ขนาดฟาร์มมากกว่าหรือเท่ากับ 50 ตัว พบปัจจัยร้อยละ 1.69 (4/237) และน้อยที่สุดคือ ปัจจัยที่ไม่มีประวัติเคยพบโรคในฟาร์ม พบปัจจัยร้อยละ 1.32 (4/303)